

Holstein: Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ret i, at det er ørkesløst, ud over hvad der i Øjeblikket kan naas ved Hjælp af Valutacentrals handelspolitiske Administration, at søge i Tide ved ændrede Toldsatser og Opsigelse af Handelstraktater, særlig af Handelstraktaten med Tyskland, disse to fra konservativ Side gentagende fremsatte Krav, at tilvejebringe et forbedret toldpolitisk Grundlag, naar vi nu om nogle Maaneder skal gaa til nye Handelstraktatforhandlinger og toldpolitiske Forhandlinger med fremmede Magter.

Jeg tror, det vil bidrage til at stille os stærkere og klarere i disse Forhandlinger, og jeg mener, det vil være gavnligt, hvis vi i Tide tilrettelægger Grundlaget for saadanne Forhandlinger. Ikke blot af Hensyn til Landbruget. Jeg ønsker at give Landbruget alt, hvad Landbrugets er, men jeg tilføjer, at jeg ogsaa gerne vil være med til — og deri tror jeg ikke, jeg vil møde nogen Uenighed hos Socialdemokratiet — at redde, hvad reddes kan for dansk Eksportindustri og dansk Hjemmeindustri.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde saa uendelig meget at spørge efter. Jeg tror, han kunde have sparet sine Spørgsmaal, hvis han havde gjort sig den Ulejlighed at høre efter, hvad jeg sagde i min første Tale, og jeg vil anbefale det ærede Medlem, at han giver sig Tid til at læse denne Tale. Saa vil han, med den Opfattelsessevne, han har, forstaa det hele. Det ærede Medlem spurgte, om det var Meningen, at Bestemmelserne vedrørende Hjemførelse af Valuta skulde opheves, eller det ikke var det. Det, jeg hele Tiden har talt om her, er — som det ærede Medlem vil finde i Fortrykket —, at jeg ønsker fri Handel indenfor Landets Grænser og en Notering, der fremgaar af Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel. Og jeg har tilføjet: Men alle de andre Restriktionsbestemmelser for Valutaen — som man for øvrigt ikke har de andre Steder heller, og hvoraf der er adskillige, som jeg personlig ikke tillægger stor Betydning, men hvoraf nogle ogsaa er meget vigtige —, dem er vi rede til at give fortsat Gyldighed. Dette gælder altsaa ogsaa en Bestemmelse, som jeg ikke lægger særlig Vægt paa, fordi jeg tror, den er ret intetsigende, nemlig

den om Hjemførelse af Valuta, idet det plejer at være det normale.

Det afgørende for os er, at vi ligesom Norge og Sverige faar en Kurs — selv om man siger, den er nominel —, der, for at man kan faa Valuta frem, dog maa være afpasset efter de økonomiske Forhold i Landet.

Dernæst spurgte det ærede Medlem mig, om jeg da ikke troede, at Kronen paa- virkedes af alle de Foranstaltninger, Nationalbanken har i sin Haand at kunne iværksætte: Diskontoforhøjelse og -nedsættelse, større og mindre Kreditgivning, Seddeludstedelse, Importbegrænsning og -udvidelse, som vi nu ogsaa har lagt i dens Haand. Jo, hvis det Ønske, jeg har fremsat imødekommes, men med den nuværende Ordning og den af den højtærede Handelsminister foreslaaede, absolut nej. For det vil jo egentlig sige, at Rigsdagen vedtager en Lov, hvorefter al Valuta skal hjemføres og afleveres til 18,16. 18,16 staaer ikke i Loven, men jeg vilde egentlig foretrække, at det stod i Loven, for saa kunde Handelsministeren ikke sige 15 eller 20, saa var det lovbestemt.

Jeg tror, det er noget enestaaende i Historien, at et Land, naar det ikke har Guldindløselighed, mener, at det kan bedømme sine Valutapapirer ved blot at vedtage en saadan Lov og lade alt det andet være uden Indflydelse. Og det vil netop blive Tilfældet, hvis vi fortsætter med den nuværende Tilstand; saa øver Seddeludstedelse og Diskonto og alt andet ikke Indflydelse, fordi der er en forud vedtagen Kurs, som ikke svarer til de økonomiske Forhold og derfor kan øve Uret til den ene og den anden Side, men som ogsaa navnlig rummer den store Fare, at vi kører ind i en Forværring af Forholdene og yderligere Misforhold mellem de to Prisniveauer, som det ærede Medlem omtalte, og i Virkeligheden en Udhuling af Kronen, uden nogen mærker det.

Fremdeles sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg har ført Rigsdagen ind paa denne Vej, og han mente vel egentlig, at jeg havde forført Rigsdagen. (*Christmas Møller:* Jeg mente nøjagtig, hvad jeg sagde). Ja, det smigrer mig naturligvis, at jeg ogsaa har ført det ærede Medlem og hans Parti — for de fulgte jo efter —, men jeg beder det ærede Medlem om ikke at blande alting sammen, jeg tror nok, han er i Stand til at holde det ude fra hinanden. Hvis jeg har ført Rigsdagen ind paa noget, og det